AVRVM IVONIANVM

siue

ORATIO DE S. IVONE PAVPERVM PATRONO

Habita in eiusdem Templo

A IO. FRANCISCO NALDO

Marinensi

Sem. Rom. Clerico.

EMINENT.^mo AC REVER.^mo 3

PRINCIPI

HIERONYMO

S. R. E.

CARD. COLVMNAE

IOANNES FRANCISCVS NALDVS
Seminarij Rom. Clericus Fœl.

NON possum PRINCEPS EMINENTIS^me non lętari, quòd cum ex vno capite necessariò compellar ab obsequētissima mea, meorumque obseruantia tuo Nomini amplissimo consecrare hoc quidquid est obsequij, quod in lucem edere de more cogor, ex altero nō incōgruè cadat in liberalitatem tanti Principis, ac Patroni AVRVM IVONIANVM: Satis

enim Vrbs vniuersa experitur simul, & admiratur manus tuas munificentissimas, quibus quantum generis Nobilitate cæteris præcellis, tantum diuinę liberalitatis imitatione ad Egenorum leuamenta descendis. Excipe igitur qua soles benignitate hanc quantulamqumq. significationē mei addictissimi famulatus, & in AVRO IVONIANO nescio quid intuere tuæ profusissimę liberalitatis.

ORA-

ORATIO

AVRVM IVONIANVM, ex inexhausta Fodina Charitatis, in amplissimā pietatis vestrę lucem proferam (EMINENT. PRINCIPES) Quò festiuius pretiosissimæ virtutis opulentiam admiremur, eamque operosi laboris imitamento in nostra planè lucra conuertamus. Ac primum quidem, quia rude Metallum, atque informe præstantiæ suæ pretia non exponit, aurum optimum Charitatis expolire cœpit IVO, vel à teneris annis solerti studio Disciplinarum; Itaque Parisijs primùm, deinde Aureliæ humanas, diuinasque litteras, ac pręcipuè Iuris Prudentiam sic excoluit, vt iam tum posset argui, discendi laborem, atque industriam, non ad quęstum, non ad nominis gloriam, non ad scientiæ oblectamentum ab indefesso Iuuene fuisse susceptā, sed ad illustrius effundendos virtutum radios, quibus aliorum animi fęcundarentur ad amplissimam messem integerrimæ probitatis. Elaboratum in Officinis sapientiæ IVONIS AVRV Macri studio decertauere Virtu-

tes, vt ad ſuum quæque præriperet ornamentum. Sed
quò manifeſtius appareret, quam eſſet iuſti ponderis, ac
perfecti, Publicæ Iuſtitiæ à Diuina liberalitate conceſſum
eſt, vt ea virtus, quæ ſuum cuique tribuit, & pretium
ſtatueret IVONIANAE Charitati, & reliquis etiam
virtutibus diſtribueret decora tam pretioſi metalli. Iu
diciaria ſiquidem poteſtate donatus IVO, non mod
Iuſtitiæ lances iuris, ac legum ponderibus librauit æ
quiſsimè, ſed eaſdem aureas planè reddidit, non inge
ſto venditæ Iuſtitiæ pretio, ſed conflato in ardore Cha
tatis auro virtutum omnium coaleſcentium ad IVONI
Tribunal. Quantum enim in ea muneris exercitatio
promicuit laborioſa ſolertia, & indefeſſa vigilantia in
cauſarum rationibus exagitandis! Quantum oculatiſſ
ma prudentia in diſponenda, conſeruandaquè forma
Iudiciorum! Quantum inuictiſsima conſtantia in
fringenda Potentiorum audacia! Quantum efficaciſ
ma beneuolentia in Egenorum indemnitate ſubſtenta
da! Quantum aſsidua cum Diuino Iudice communic
tio in ferenda Sententia! Quantum denique promic
abſolutiſsima virtutum ſingularum excellentia! Vt c
tè in IVONIS Tribunali ſuæ præſtantiæ ſpecime
vna queque virtus agnoſceret; & in eo iudice lis adh
ſit, quæ nam ex illis, cæteris anteiret. Verùm quid a
miramur in IVONE virtutes Iudici debitas, cum
ſpicere liceat in eodem etiam alienas à Iudice? Debe
tur Iudiciariæ dignitati, diligentiæ, curæ, labori, con
gna pretia iure gentium; Hoc vnum ius Iudex
quiſſimus perfregit IVO, tam ſine iactura iuſtitiæ, qua
cum ampliſsimo lucro Miſericordiæ, ſua quippe rem
tebat Pauperibus emolumenta, ſuo ſatis contentus a
Charitatis, Imo quos aliquando mulctare pecunia co

batur

batur vt Iudex, ijſdem mulctæ pecuniam largiebatur de ſuo, & inaudita metamorphoſi, tunc euadebat ardentior IVONIS miſericordia, cum eiuſdem Iudicis Seueritas rigidius damnabat reos. Verum cum hoc AVRVM IVONIANVM non tam iuſtitiæ, quam Charitatis mercaturæ deberetur, ex Iudice Patronus pauperum euadit IVO. Tum vero non fulgere ſolum, vt Aurum, ſed etiam ardere vt ignis viſa eſt Charitas Patrocinantis IVONIS. Quæ fuit vnquam Egenorum cauſa, vel difficultatum nexibus adeo implicita, vel Aduerſariorum potentia adeo profligata, vel rerum omniū inopia adeò deſtituta, vel abiectiſsimæ miſeriæ ſquallore, ac ſitu adeò deſpicata, vel in tam miſerabili, deploratаque Fortuna, quam IVO non alacriter ſuſceperit, non fortiter ſuſtinuerit, non liberaliter fouerit, non ad exitum peramanter, fæliciterque perduxerit IVONIS Domum non tam IVONIS dixerim, quam indigentium vbi vel ipſum IVONIS Aurum Pauperibus expenſum euadebat aurum perfectiſsimum Charitatis; Vbi honeſta ſimul, & inops familia nouem annos excepta, ac ſuſtentata; Vbi panis fruſtulo copioſa Pauperum multitudo ſaturata, Diuinæ liberalitatis miracula renouauit; Vbi ſub egentis ſpecie Deus ipſe ſuſceptus hoſpitio, familiariter ad menſam cum IVONE conſedit, eius colloquio delectatus, eiuſdem non pane, ſed virtutum omnium dapibus recreatus. Quid iam vltra mirabimur in IVONE veſtes, ac pileum mendiculis impertita, & ipſius caput ſine mortali tegumento auguſtius Deo tectum? Quid aſſiduitatem eiuſdem, atque conatum defatigationis, ac laſſitudinis prorſus expertes in fouendis, alendis, quocumque liberalitatis, ac patrocinij genere ſubleuandis omnium ordinum calamitoſis? Quid aſperri-

mam

mam viuendi rationem horrendo Cilicio, perpetua humi accubatione, precum, diuinæque contemplationis perennitate, afflictationibus exquisitissimis planè intolorabilem? Cum Deum ipsum mentis oculis aspicimus, IVONIS amore adeo delectatum, vt pauperis sibi specimen induerit, quo festiuius IVONIS consuetudine frueretur; Quare vbi facto tam admirabili Deus loquitur, Sileat humana vox, vel si quid loqui volumus, factis etiam, & IVONIS imitatione loquamur.

DIXI.

ROMAE
Ex Typographia Hæredum Corbelletti. M. DC. LI.

SVPERIORVM PERMISSV.